

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 155/2025
17.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Симоновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, ВП ... Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2028/2024 од 02.10.2024. године, у седници одржаној 17.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2028/2024 од 02.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2028/2024 од 02.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3442/2023 од 06.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му, на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа, исплати 600.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.02.2024. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 148.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2028/2024 од 02.10.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву за накнаду нематеријалне штете због повреде части и угледа. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за из члана 404.

став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон). О основаности захтева одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене одредби чланова 154, 155, 200. и 376. став 2. Закона о облигационим односима (ЗОО) и члана 164. Закона о раду. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став да се тужена приликом покретања извиђаја и доношења наредбе о удаљењу од дужности руководиоца правилима прописаним Законом о Војсци Србије, те да вођење истог не представља повреду части и угледа лица обухваћених дисциплинским извиђајем, па код утврђења да тужилац током поступка није доказао да је тужена била иницијатор негативних прича међу припадницима Војске Србије, те да је услед тога трпео непријатности на послу и у приватном животу, то није доказао да постоји узрочно-последична веза између чињења или нечињења тужене и штете. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а указивање ревидента на постојање другачијих одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 28.09.2018. године, а поднеском од 19.11.2019. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 600.000,00 динара.

У конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, па како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то ни ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић